

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **I. N.**, zastoupeného Mgr. Petrem Miketou, advokátem se sídlem Ostrava-Slezská Ostrava, Jaklovecká 1249/18, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 10.2.2014, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 23.9.2013, o **invalidním důchodu**,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. **Odměna** advokáta Mgr. Petra Mikety **se určuje částkou 4.719,- Kč**, která mu bude proplácena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 10.2.2014 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 23.9.2013, kterým zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod podle ust.

§ 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů pro nesplnění podmínek ust. § 39 a § 44 citovaného zákona. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná uvedla, že žalobkyně podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě ze dne 16.8.2013 nebyla od 16.7.2001 do 31.12.2009 plně invalidní důchod podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném do 31.12.2009 a nebyla ani částečně invalidní podle ust. § 41 odst. 1, 2 téhož zákona. Od 1.1.2010 do 21.2.2010 nebyla žalobkyně invalidní v žádném stupni, od 22.2.2010 do 19.1.2011 byla invalidní pro invaliditu druhého stupně a od 20.1.2011 jde u žalobkyně o invaliditu třetího stupně. V odůvodnění se dále uvádí, že invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně byl žalobkyni přiznán rozhodnutím ze dne 18.6.2010, tj. ode dne splnění podmínek nároku, kdy dne 23.4.2010 bylo doplaceno dobrovolné pojištění a rozhodnutím ze dne 4.8.2011 jí byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. V námitkách žalobkyně nesouhlasila s datem přiznání invalidního důchodu, neboť je přesvědčena, že její současný zdravotní stav se nezměnil a je prakticky stejný. Požadovala přiznání invalidity od 16.7.2001. O těchto námitkách rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím na základě posudku o invaliditě vypracovaného Českou správou sociálního zabezpečení ze dne 15.1.2014. Tento posudek byl shodný jako posudek OSSZ v Ostravě ze dne 16.8.2013.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které uvedla, že požádala o přiznání invalidního důchodu od 16.7.2001. Žalobkyně je přesvědčena, že její současný zdravotní stav se oproti předchozímu období nijak významně nezměnil a že je prakticky totožný od roku 2001. Považuje proto za nesprávné jednotlivé posudky, podle kterých je invalidní až od 22.2.2010.

Žalovaná navrhovala po provedeném dokazování zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 10.2.2014 č.j. X, připojeným posudkovým a dávkovým spisem žalobkyně, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“), pracoviště Ostrava ze dne 14.8.2014, žalobkyní předloženými lékařskými zprávami včetně znaleckého posudku MUDr. J M. ze dne 31.8.2014 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně podala dne 21.5.2013 žádost o invalidní důchod s tím, že aby jí tento důchod byl přiznán od 16.7.2001. Dne 16.8.2013 byl její zdravotní stav posouzen lékařem pověřeným vypracováním posudku pro OSSZ v Ostravě se závěrem, že žalobkyně od 16.7.2001 do 31.12.2009 nebyla invalidní ani částečně invalidní. Žalobkyně nebyla invalidní ani v době od 1.1.2010 do 21.2.2010 a od 22.2.2010 do 19.1.2011 byla invalidní pro invaliditu druhého stupně. Od 20.1.2011 je žalobkyně invalidní pro invaliditu třetího stupně. Na základě tohoto posouzení vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 23.9.2013, kterým byla žádost žalobkyně zamítnuta. Žalobkyně proti němu podala námitky s tím, že nesouhlasí s uznáním invalidity teprve od 22.2.2010 a požaduje přiznání

plné invalidity od 16.7.2001. Tyto námitky, jak shora uvedeno, zamítla žalovaná napadeným rozhodnutím, přičemž vycházela z posudku lékaře ČSSZ ze dne 15.1.2014, který se plně ztotožnil se shora uvedenými posudkovými závěry OSSZ v Ostravě ze dne 16.8.2013.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. S.-S., z úplné spisové dokumentace OSSZ v Ostravě a obsáhlé lékařské dokumentace vyjmenované na straně dvě posudku. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobkyně psoriatickou artritidu, kdy se jedná o pomalu progredující formu se středně těžkou poruchou funkce několika kloubů a s několika denními aktivitami vykonávanými s obtížemi. Tento stav posudková komise podřadila pod kapitolu XIII, oddíl A, položku 6, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., dle které stanovila pokles pracovní schopnosti horní hranicí citované položky, tj. 35%. U žalobkyně se nejedná o zdravotní postižení uvedená v položce 6, písm. c) těžké kapitoly a oddílu, neboť se nejedná o středně těžkou formu psoriatické artritidy se značnou poruchou funkce horních nebo dolních končetin, s podstatným snížením celkové výkonnosti, rovněž tak se nejedná o onemocnění uvedené v položce 6, písm. d) oddílu A, kapitoly XIII, neboť se nejedná o těžkou formu onemocnění léčebně těžko ovlivnitelnou s výraznými destruktivními změnami na kloubech s vysokou aktivitou. Posudková komise stanovila datum vzniku invalidity žalobkyně prvního stupně 27.8.2010, kdy byla žalobkyně poprvé vyšetřena pro své kloubní potíže v revmatologické ambulanci a byla jí stanovena diagnóza psoriatické artritidy. Posudek se dále zmiňuje o schopnosti výdělečné činnosti žalobkyně, která by byla schopna využít svého učeného oboru švadleny a praxe šičky obuvi po dobu 8 let. V posudku je dále uvedeno, že žalobkyně v období od 16.7.2001 do 31.12.2009 nebyla plně ani částečně invalidní. Co do hodnocení tohoto období se tedy posudková komise shoduje se závěrem posudkového lékaře OSSZ i ČSSZ. Posudková komise však nesouhlasí se závěry těchto posudkových lékařů, pokud u žalobkyně stanovili invaliditu II. stupně a posléze invaliditu III. stupně. Dne 16.4.2010 hodnotila lékařka OSSZ zdravotní stav žalobkyně tak, že rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je asthma bronchiální III. stupně podle kapitoly X, oddílu B, položky 3b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. s poklesem pracovní schopnosti 40% se zvýšením této hodnoty o dalších 10% na celkových 50%, což znamenalo uznání invalidity II. stupně s datem vzniku od 22.2.2010. Toto hodnocení označila PK MPSV ČR za jednoznačný posudkový omyl, neboť bronchiální asthma u žalobkyně podle zdravotní dokumentace bylo vždy bez významné ventilační poruchy pod kontrolou a nejvýše se jednalo o asthma pod kontrolou. Podle kapitoly X, oddílu B, položky 3a přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. se proto jednalo o pokles

pracovní schopnosti v rozsahu 5-10%. Nejednalo se tedy o invaliditu žádného stupně. Posouzení invalidity OSSZ dne 21.2.2011 bylo stejným posudkovým omylem. Dne 30.6.2011 posudková lékařka OSSZ zhodnotila zdravotní stav žalobkyně se závěrem, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo duševní postižení uvedené v kapitole X, položce 5d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., podle které pokles pracovní schopnosti určila ve výši 70% a konstatovala u žalobkyně vznik invalidity III. stupně od 20.1.2011. I v tomto případě se jednalo o posudkový omyl, neboť u žalobkyně nebylo nikdy prokázáno duševní onemocnění charakteru poruch neurotických vyvolaných stresem a psychosomatickými poruchami charakteru těžkého postižení, nýbrž nejvýše lehkého postižení odpovídajícího kapitole X, položce 5b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s poklesem pracovní schopnosti 15-20%. U žalobkyně byl již dříve prokázán intelekt na hranici slaboduchosti a lehké mentální retardace, který jí však nezabránil ve vyučení se švadlenou a zaměstnání šičky obuvi. Stejně tak i smíšená úzkostná depresivní porucha chronifikovaná u závislé osobnosti nezakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který by byl důvodem pro zahájení invalidního řízení a jednalo by se nejvýše o lehké postižení. Posudková komise ze shora uvedených důvodů uzavřela, že v době od 16.7.2001 do 31.12.2009 žalobkyně nebyla plně ani částečně invalidní podle ust. § 39 a § 44 odst. 1, 2 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 134/1997 Sb. V době od 1.1.2010 do 26.8.2010 žalobkyně nebyla invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. a od 27.8.2010 byla invalidní podle ust. § 39 odst. 1 citovaného zákona, přičemž se jednalo o invaliditu I. stupně.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 10.2.2014 byla invalidní pro invaliditu I. stupně, přičemž tato invalidita trvala od 27.8.2010. Před tímto datem žalobkyně invalidní nebyla. Požadovala-li žalobkyně uznání plné invalidity již od data 16.7.2001, nesplňovala podmínku stanovenou v § 39 odst. 1 písm. a), b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 34/1997 Sb., podle které je pojištěnec plně invalidní jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. Žalobkyně nebyla v tomto období ani částečně invalidní, neboť podle ust. § 44 odst. 1, 2 citovaného zákona je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33% nebo jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky. V období od 1.1.2010 do 26.8.2010 nebyla žalobkyně invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Podle tohoto ustanovení je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%,

jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Podle tohoto ustanovení byla žalobkyně invalidní až od 27.8.2010, přičemž se jednalo o doposud jedná o invaliditu I. stupně. Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – internisty, tedy lékaře z oboru nemoci, jež je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Pokles pracovní schopnosti žalobkyně tato komise hodnotila podle kapitoly XIII, oddílu A, položky 6b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. V posudku posudková komise podrobně odůvodnila, proč stanovila datum vzniku invalidity ode dne 27.8.2010 a vypořádala se také se zdůvodněním svého odlišného posudkového závěru na rozdíl od posudkových lékařů OSSZ i ČSSZ, tedy v čem konkrétně spatřuje posudkový omyl těchto lékařů pokud uznali žalobkyni invalidní ve II. stupni v době od 22.2.2010 do 19.1.2011 a ve III. stupni v době od 20.1.2011. Posudek podle názoru krajského soudu také dává přesvědčivou odpověď na rozdílné hodnocení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně v uvedených obdobích. Uvedený závěr PK MPSV ČR nezpochybňuje ani žalobkyní předložený znalecký posudek ze dne 31.8.2014 MUDr. J. M. z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který byl podán pro účely řízení ve věci způsobilosti k právním úkonům žalobkyně a jehož závěry o zdravotním stavu žalobkyně dle názoru soudu jen dokumentují smíšenou úzkostnou depresivní poruchu, která byla v diagnostickém souhrnu zdravotního omezení žalobkyně v posudku konstatována a náležitě zhodnocena. K námitce žalobkyně, že právě psychické onemocnění je u ní rozhodující a dominantní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nelze přisvědčit se zřetelem k závěrům posudku PK MPSV ČR z důvodů v posudku uvedených. Krajský soud proto nepřistoupil na důkazní návrh žalobkyně, aby její zdravotní stav byl dále zkoumán znaleckými posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a interního lékařství, neboť tento důkaz se jeví s ohledem na úplnost a přesvědčivost posudku PK MPSV ČR jako nadbytečný. Protože žalobkyně od data 16.7.2001 do 26.8.2010 nebyla invalidní a invalidní pro invaliditu I. stupně byla uznána až od 27.8.2010, nezbylo krajskému soudu než žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Odměna zástupci žalobkyně Mgr. Petru Miketovi byla stanovena za tři úkony právní pomoci po 1.000,-Kč tj. 3.000,- Kč, třikrát náhrada hotových výdajů po 300,- Kč, tj. 900,- Kč (ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) a 21% daně z přidané hodnoty ve výši 819,- Kč. Celkem tedy náleží advokátovi odměna ve

výši 4.719,- Kč, která mu bude proplacena ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě 2. října 2014

JUDr. Petr Indráček

-samosoudce-